

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.381
din 30.11.2010**

Dosar nr.: 72/2010

Petiția nr.: 1634/01.03.2010

Petent: G N

Obiect: litigiu civil

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 G N , cu domiciliul în

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 G I cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul, persoană cu handicap grav, sesizează cu privire la faptul că din moștenirea rămasă de la tatăl său nu i-a revenit nici un bun material, solicitând intervenția Consiliului în vederea clarificării situației.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 1634/01.03.2010 petentul comunică faptul că este persoană cu handicap grav și informează cu privire la faptul că părinții dânsului, G G și M au cumpărat un teren în comuna Vânători, sat Petrești din județul Vrancea, pe care au construit o casă compusă din trei camere, magazie și antreu. În anul 1987, părinții petentului au făcut fratelui mai mare, G I , deoarece acesta avea serviciu și nu avea mutație, un contract de vânzare-cumpărare cu obligația de întreținere, cu excepția unei camere.

3.2 Petentul comunică faptul că din moștenirea rămasă de la tatăl său nu i-a revenit nici pământ, nici bunuri, nici casă. A solicitat fratelui mai mare camera în care stă mama sa, pentru a locui împreună, precum și cinci metri de teren până la drumul public. Petentul relatează că a fost amenințat de fratele mai mare să nu îndrăznească să ceară vreun drept căci este handicapat și că „el are relații mari și o să-l strivească în bătaie și o să-l arunce în stradă”.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2214/19.03.2010, a fost citat dl. G N , în calitate de petent, iar prin adresele nr. 2213/19.03.2010 a fost citat dl. G I în calitate de reclamat, pentru termenul stabilit de Consiliu, la datele de 22.04.2010 și 10.06.2010.

4.2 În cadrul ședinței de audieri din data de 10.06.2010 s-a ridicat excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, aspectele sesizate constituind cauza unui litigiu civil care revine în competența de soluționare a instanțelor judecătorești.

V. Susținerile părților

5.1 Prin petiția nr. 1634/01.03.2010 petentul comunică faptul că este persoană cu handicap grav și informează cu privire la faptul că părinții dânsului, G G' și M. au cumpărat un teren în comuna Vânători, sat Petrești din județul Vrancea, pe care au construit o casă compusă din trei camere, magazie și antru. În anul 1987, părinții petentului au făcut fratelui mai mare, G. I , deoarece acesta avea serviciu și nu avea mutație, un contract de vânzare-cumpărare cu obligația de întreținere, cu excepția unei camere.

5.2 Petentul susține că din moștenirea rămasă de la tatăl său nu i-a revenit nici pământ, nici bunuri, nici casă. A solicitat fratelui mai mare camera în care locuiește mama sa, pentru a locui împreună, precum și cinci metri de teren până la drumul public. Petentul relatează că a fost amenințat de fratele mai mare să nu îndrăznească să ceară vreun drept, căci este handicapat și că „el are relații mari și o să-l strivească în bătaie și o să-l arunce în stradă”.

5.3 Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării clarificarea situației, în sensul de a dobândi o cameră și puțin teren din moștenirea părinților săi.

5.4 Reclamatul, G. I , comunică faptul că în baza unui contract de vânzare-cumpărare a dobândit de la părinți un imobil, situat în satul Petrești, prețul acestuia fiind întreținerea părinților, obligație ce a fost îndeplinită. Mama reclamatului și a petentului și-a păstrat dreptul de abitație într-o cameră, drept ce nu îi este tulburat. De asemenea, i-a vândut petentului 245 mp teren și i-a construit două camere cu utilități.

5.5 Reclamatul susține că nemulțumirile petentului în legătură cu dreptul de proprietate nu sunt de competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ci pot constitui cauza unui litigiu civil care revine în competența de soluționare a instanțelor judecătorești.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea

încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 În spetă, analizând petiția așa cum a fost formulată precum și susținerile părților, Colegiul director reține că se invocă nemulțumirile petentului în legătură cu dreptul său de proprietate ca urmare a unei moșteniri, dar este de opinie că fac obiectul unui litigiu civil, nefiind de competența materială de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ci de competența de soluționare a instanțelor judecătorești.

Fată de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

- 1.admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ;
- 2.Clasarea petiției;
- 3.Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

